

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B** **PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA**

z dne 15. decembra 2015

o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti

(ESRB/2015/2)

(2016/C 97/02)

(UL C 97, 12.3.2016, str. 9)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 24. marca 2016	C 153	1	29.4.2016
► <u>M2</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 24. junija 2016	C 290	1	10.8.2016
► <u>M3</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. oktobra 2017	C 431	1	15.12.2017
► <u>M4</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 8. januarja 2018	C 41	1	3.2.2018

▼B**PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA
TVEGANJA**

z dne 15. decembra 2015

**o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike
in njihovi prostovoljni vzajemnosti****(ESRB/2015/2)**

(2016/C 97/02)

ODDELEK 1

PRIPOROČILA**Priporočilo A – Ocenjevanje čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo ustrezni organi**

1. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da pred sprejetjem lastnih ukrepov makrobonitetne politike ocenijo čezmejne učinke njihovega izvajanja. Treba je najmanj proučiti kanale za prenos škodljivih vplivov prek prilagoditve tveganja in regulativne arbitraže, in sicer z uporabo metodologije, ki je določena v poglavju 11 priročnika ESRB.
2. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da ocenijo možne:
 - (a) čezmejne učinke (uhajanja in regulativna arbitraža) izvajanja ukrepov makrobonitetne politike v svoji jurisdikciji in
 - (b) čezmejne učinke katerih koli predlaganih ukrepov makrobonitetne politike na druge države članice in enotni trg.
3. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da najmanj enkrat na leto spremljajo uresničevanje in gibanje čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike, ki so jih uvedli.

Priporočilo B – Uradno obvestilo in zahteva za vzajemnost v zvezi z ukrepi makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo ustrezni organi

1. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da ESRB uradno obvestijo o ukrepih makrobonitetne politike takoj, ko jih sprejmejo, najpozneje pa v dveh tednih po sprejetju. Uradno obvestilo mora vključevati oceno čezmejnih učinkov in oceno potrebe po zagotovitvi vzajemnosti s strani drugih ustreznih organov. Ustrezni organi, pristojni za aktiviranje, informacije zagotovijo v angleščini in pri tem uporabijo predloge, ki so objavljene na spletni strani ESRB.

▼M3

2. Če je za zagotavljanje učinkovitega delovanja ustreznih ukrepov potrebna zagotovitev vzajemnosti s strani drugih držav članic, se ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, priporoča, da ESRB predložijo zahtevo za vzajemnost skupaj z uradnim obvestilom o ukrepu. Zahteva mora vključevati predlagani prag pomembnosti.

▼B

3. Če so se ukrepi makrobonitetne politike aktivirali pred sprejetjem tega priporočila ali je bilo ob njihovi prvotni uvedbi ocenjeno, da vzajemnost ni potrebna, vendar se je ustreznim organom, pristojnim za

▼ B

aktiviranje, naknadno odločil, da je taka vzajemnost postala potrebna, se ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, priporoča, da ESRB predložijo zahtevo za vzajemnost.

Priporočilo C – Vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi**▼ M4**

1. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi in jih ESRB priporoča za vzajemnost. Priporoča se zagotovitev vzajemnosti naslednjih ukrepov, kakor so podrobneje opisani v Prilogi:

Estonija:

- stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini enega odstotka, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v Estoniji;

Finska:

- spodnja meja v višini 15 % za povprečno utež tveganja za stanovanjske hipotekarne kredite, zavarovane s hipoteko na stanovanjskih enotah na Finskem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Finskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB).

▼ B

2. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki so navedeni v tem priporočilu, tako, da izvedejo ukrep makrobonitetne politike, ki je enak ukrepu, ki ga je izvedel organ, pristojen za aktiviranje. Če v nacionalni zakonodaji ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se ustreznim organom priporoča, da po posvetovanju z ESRB zagotovijo vzajemnost tako, da sprejmejo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku aktiviranega ukrepa makrobonitetne politike.
3. Če v zvezi z zagotovitvijo vzajemnosti ukrepa makrobonitetne politike ni priporočen poseben rok, se ustreznim organom priporoča, da vzajemne ukrepe makrobonitetne politike sprejmejo najpozneje v treh mesecih po objavi zadnje spremembe tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*. Sprejeti in vzajemni ukrepi morajo imeti enak datum aktiviranja, kolikor je to mogoče.

Priporočilo D – Uradno obvestilo o vzajemnosti ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi

Ustreznim organom se priporoča, da ESRB uradno obvestijo o zagotovitvi vzajemnosti ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi. Uradna obvestila je treba poslati najpozneje v enem mesecu po sprejetju vzajemnega ukrepa. Organi, ki pošljejo uradno obvestilo, informacije zagotovijo v angleščini in pri tem uporabijo predlogo, ki je objavljena na spletni strani ESRB.

ODDELEK 2

IZVAJANJE

1. **Razlaga**

V tem priporočilu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „aktiviranje“ pomeni uporabo ukrepa makrobonitetne politike na nacionalni ravni;
- (b) „sprejetje“ pomeni odločitev ustreznega organa o uvedbi, zagotovitvi vzajemnosti ali spremembi ukrepa makrobonitetne politike;
- (c) „finančna storitev“ pomeni katero koli bančno, kreditno, zavarovalno, pokojninsko, naložbeno ali plačilno storitev;
- (d) „ukrep makrobonitetne politike“ pomeni kateri koli ukrep za preprečevanje in blažitev sistemskega tveganja, kakor je opredeljeno v členu 2(c) Uredbe (EU) št. 1092/2010, ki ga sprejme ali aktivira ustrezni organ po pravu Unije ali nacionalnem pravu;
- (e) „uradno obvestilo“ pomeni pisno obvestilo v angleščini, ki ga ustrezni organi, vključno z ECB v skladu s členom 9 Uredbe (EU) št. 1024/2013, predložijo ESRB v zvezi z ukrepom makrobonitetne politike med drugim v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU in členom 458 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter lahko pomeni zahtevo države članice za vzajemnost med drugim v skladu s členom 134(4) Direktive 2013/36/EU in členom 458(8) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (f) „vzajemnost“ pomeni ureditev, pri kateri ustrezni organ ene jurisdikcije za vse finančne institucije v svoji jurisdikciji, kadar so izpostavljene enakemu tveganju kot v drugi jurisdikciji, uporabi enak ali enakovreden ukrep makrobonitetne politike, kot ga je določil ustrezni organ, pristojen za aktiviranje, v drugi jurisdikciji;
- (g) „ustrezni organ, pristojen za aktiviranje“ pomeni ustrezni organ, ki je odgovoren za uporabo ukrepa makrobonitetne politike na nacionalni ravni;
- (h) „ustrezni organ“ pomeni organ, ki je pristojen za sprejetje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike, med drugim:
 - (i) imenovani organ v skladu s poglavjem 4 Direktive 2013/36/EU in členom 458 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organ, kakor je opredeljen v členu 4(1)(40) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali ECB v skladu s členom 9(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013; ali
 - (ii) makrobonitetni organ, ki ima cilje, ureditev, pooblastila, zahteve glede odgovornosti in druge lastnosti, določene v Priporočilu ESRB/2011/3 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (ESRB/2011/3) (UL C 41, 14.2.2012, str. 1).

▼ M3

- (i) „prag pomembnosti“ pomeni kvantitativni prag, pri katerem se lahko šteje, da izpostavljenost posameznega ponudnika finančnih storitev ugotovljenemu makrobonitetnemu tveganju v jurisdikciji, kjer organ, pristojen za aktiviranje, uporabi ukrep makrobonitetne politike, ni pomembna, če je pod tem pragom.

▼ B

2. Izjeme

▼ M3

1. Ustrezni organi lahko posameznega ponudnika finančnih storitev v svoji jurisdikciji izvzamejo iz uporabe posameznega vzajemnega ukrepa makrobonitetne politike, če ta ponudnik finančnih storitev ni pomembno izpostavljen ugotovljenemu makrobonitetnemu tveganju v jurisdikciji, kjer ustrezni organ, pristojen za aktiviranje, uporablja zadevni ukrep makrobonitetne politike (načelo *de minimis*). Ustrezni organi o takih izjemah poročajo ESRB in pri tem uporabijo predlogo za uradno obveščanje o vzajemnih ukrepih, kakor je objavljena na spletni strani ESRB.

Za namene uporabe načela *de minimis* ESRB priporoči prag pomembnosti na podlagi praga, ki ga je predlagal ustrezni organ, pristojen za aktiviranje, v skladu s podpriporočilom B(2) iz oddelka 1. Pri umeritvi praga je treba upoštevati dobre prakse, ki jih vzpostavi ESRB. Prag pomembnosti je najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko uporabijo priporočeni prag, določijo nižji prag za svojo jurisdikcijo, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti. Organi morajo pri uporabi načela *de minimis* spremljati, ali prihaja do uhajanja in regulativne arbitraže, ter po potrebi odpraviti regulativno vrzel.

▼ B

2. Če so ustrezni organi zagotovili vzajemnost ukrepa in ga razkrili, še preden je bil priporočen za vzajemnost s tem priporočilom, vzajemnega ukrepa ni treba spreminjati, tudi če se razlikuje od tistega, ki ga je izvedel organ, pristojen za aktiviranje.

3. Časovni okvir in poročanje

1. Ustrezni organi poročajo ESRB in Svetu o ukrepih, ki jih sprejmejo na podlagi tega priporočila, ali ustrezno utemeljijo vsako neukrepanje. Poročila se pošljejo vsaki dve leti, prvo je treba poslati do 30. junija 2017. Poročila morajo vsebovati najmanj:

- (a) informacije o vsebini in časovnem okviru sprejetih ukrepov;
- (b) oceno delovanja sprejetih ukrepov z vidika ciljev tega priporočila;
- (c) podrobno utemeljitev za vsako izjemo, odobreno v skladu z načelom *de minimis*, ter vsako neukrepanje ali odmik od tega priporočila, vključno z zamudami.

▼B

2. V primeru deljene odgovornosti se morajo ustrezni organi med seboj uskladiti, da zagotovijo potrebne informacije pravočasno.
3. Ustrezni organi so spodbujeni, da ESRB ob prvi priložnosti obvestijo o vseh predlaganih ukrepih makrobonitetne politike.
4. Šteje se, da je vzajemni ukrep makrobonitetne politike enakovreden, če ima, kolikor je mogoče:
 - (a) enak ekonomski učinek;
 - (b) enako področje uporabe in
 - (c) enake posledice (sankcije) v primeru neskladnosti.

▼M3**4. Spremembe priporočila**

Splošni odbor bo odločil, kdaj je treba to priporočilo spremeniti. Take spremembe vključujejo zlasti vse dodatne ali spremenjene ukrepe makrobonitetne politike, za katere je treba zagotoviti vzajemnost, kakor je določeno v priporočilu C, in povezane priloge, ki vsebujejo posebne informacije o posameznem ukrepu, vključno s pragom pomembnosti, ki ga določi ESRB. Splošni odbor lahko tudi podaljša roke, določene v prejšnjih odstavkih, če so za uskladitev z enim ali več priporočili potrebne zakonodajne pobude. Zlasti lahko splošni odbor odloči o spremembi tega priporočila po tem, ko Evropska komisija pregleda okvir za obvezno priznavanje v pravo Unije, ali na podlagi izkušenj, pridobljenih pri delovanju ureditve prostovoljne vzajemnosti, ki jo vzpostavlja to priporočilo.

▼B**5. Spremljanje in ocenjevanje**

1. Sekretariat ESRB:
 - (a) nudi pomoč ustreznim organom z omogočanjem koordiniranega poročanja, zagotavljanjem ustreznih predlog ter, kjer je potrebno, podrobnejšim določanjem postopka in časovnega okvira za uskladitev;
 - (b) preverja skladnost ustreznih organov in jim nudi pomoč, če zanje zaprosijo, ter splošnemu odboru predloži poročila o skladnosti.
2. Splošni odbor oceni ukrepe in utemeljitve, ki jih sporočijo ustrezni organi, ter, kjer je to primerno, presodi, ali to priporočilo ni bilo upoštevano in ustrezni organi niso ustrezno utemeljili, zakaj niso ukrepali.

▼ **M4***PRILOGA***Estonija**

Stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini enega odstotka, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v Estoniji.

I. Opis ukrepa

1. Estonski ukrep pomeni stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v višini enega odstotka, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v Estoniji.

II. Vzajemnost

2. V primerih, ko so države članice izvedle člen 134 Direktive 2013/36/EU v nacionalni zakonodaji, se ustreznim organom priporoča, da zagotovijo vzajemnost estonskega ukrepa v zvezi z izpostavljenostmi, ki se nahajajo v Estoniji in so izpostavljenosti institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, v skladu s členom 134(1) Direktive 2013/36/EU. Za namene tega odstavka se uporablja rok, določen v podpriporočilu C(3).
3. V primerih, ko države članice niso izvedle člena 134 Direktive 2013/36/EU v nacionalni zakonodaji, se ustreznim organom priporoča, da zagotovijo vzajemnost estonskega ukrepa v zvezi z izpostavljenostmi, ki se nahajajo v Estoniji in so izpostavljenosti institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, v skladu s podpriporočilom C(2). Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo v šestih mesecih.

Finska

Posamezni kreditni instituciji lastna najnižja raven povprečne uteži tveganja v višini 15 % za kredite, zavarovane s hipoteko na stanovanjskih enotah na Finskem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB) (v nadaljnjem besedilu: kreditne institucije s pristopom IRB).

I. Opis ukrepa

1. Finski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, obsega posamezni kreditni instituciji lastno spodnjo mejo v višini 15 % za povprečno utež tveganja na ravni portfelja za stanovanjske hipotekarne kredite, zavarovane s stanovanjskimi enotami na Finskem, ki se uporablja za kreditne institucije s pristopom IRB.
2. Ukrep dopolnjuje prag pomembnosti, ki znaša 1 milijardo EUR izpostavljenosti do finskega trga stanovanjskih hipotekarnih kreditov in države članice, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.

II. Vzajemnost

3. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost finskega ukrepa in ga uporabijo pri kreditnih institucijah s pristopom

▼ **M4**

IRB za njihove portfelje hipotekarnih kreditov na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi enotami na Finskem, ki jih izdajo podružnice, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in se nahajajo na Finskem. Za namene tega odstavka se uporablja rok, določen v podpriporočilu C(3).

4. Ustreznim organom se tudi priporoča, da zagotovijo vzajemnost finskega ukrepa in ga uporabijo pri kreditnih institucijah s pristopom IRB za njihove portfelje hipotekarnih kreditov na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi enotami na Finskem, ki jih neposredno čezmejno izdajo kreditne institucije s sedežem v njihovi jurisdikciji. Za namene tega odstavka se uporablja rok, določen v podpriporočilu C(3).
5. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedene vzajemnosti, vključno s sprejetjem nadzorniških ukrepov in uporabo nadzorniških pooblastil, določenih v oddelku IV poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo v štirih mesecih.
6. Kadar v zadevnih drugih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale na Finskem ali ki bi na Finskem neposredno opravljala finančne storitve ter ki bi imela izpostavljenosti do finskega trga hipotekarnih kreditov v višini vsaj 1 milijarde EUR, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost, ko kreditna institucija s pristopom IRB preseže prag v višini 1 milijarde EUR.

III. Prag pomembnosti

7. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevnih držav članic izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, katerih portfelj hipotekarnih kreditov na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi enotami na Finskem, ni pomemben in je pod pragom pomembnosti v višini 1 milijarde EUR. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost, ko kreditna institucija s pristopom IRB preseže prag v višini 1 milijarde EUR.